



Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 2368/16
Дана 20.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. Из ..., ...бр. ..., коју заступа пуномоћник Радомир Пешић, адвокат из Београда, Бошка Петровића 7-II/6, против тужене Војне поште 1097 Ниш, ради поништаја решења УП-2 број 143-9/07 од 13.01.2016.године, у предмету престанка службе цивилног лица, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.10.2017.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење тужене Војне поште 1097 Ниш УП-2 број 143-9/07 од 13.01.2016.године и РЕШАВА:

Жалба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Војне поште 3720 Краљево УП-1 бр. 134-1 од 02.12.2010.године и РЕШАВА:

II Поступак СЕ ОБУСТАВЉА.

III ИЗВЕШТАВА СЕ начелник Генералштаба Војске Србије о доношењу ове пресуде.

IV УПУЋУЈЕ СЕ тужиља А.А. Из ... да захтев за накнаду штете може остваривати у парничном поступку пред надлежним судом.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље, раније цивилног лица на служби у ВП 8977 Краљево, изјављена против решења Војне поште 3720 Краљево Уп-1 бр. ... од 02.12.2010.године, као неоснована.

Ожалбеним решењем од 02.12.2010.године, се ставом 1. диспозитива, утврђује да је престала служба у Војсци тужиљи, цивилном лицу, раније на служби у

ВП 8977 Краљево са даном 30.06.2007.године, због организацијско - мобилизацијских промена-расформиравање јединице у којој је именована била на служби, а ставом 2. диспозитива, тужилји је решењем ВП 8977 Краљево инт. бр. ... од 24.03.2007.године одређен отказни рок у трајању од 3 месеца и то од 31.03.2007.године до 30.06.2007.године, признато јој је право на једнократну отпремнину у висини дванаестоструког износа бруто плате, коју је остварила у месецу који претходи месецу у коме јој је престала служба.

У тужби поднетој овом суду, којом оспорава законитост решења туженог органа, тужилја наводи да овај процес траје већ 8 година и наводи хронологију позитивних пресуда и одлука донетих у њену корист, и то: пресуду Врховног суда Србије у Београду У 6893/07 од 10.04.2008.године, пресуду Управног суда у Београду-Одељење у Нишу II-1 У 6713/10 (2009) од 20.05.2010.године, решење ВП 1097 Ниш УП-2 бр. 143-4/07 од 30.07.2010.године, одлуку Уставног суда Србије у Београду Уж 7751/2012 од 24.08.2015.године и пресуду Управног суда у Београду-Одељење у Крагујевцу I-2 У 12406/15 од 06.11.2015.године. У поновном поступку тужени орган није поступио по примедбама датим у наведеним пресудама, већ је његовим доношењем повредио закон на штету тужилје, и то члан 144. став 1. Закона о Војсци Југославије. Нису тачни разлози дати у образложењу оспореног решења везано за преквалификацију. Наиме, у моменту отказа постојала су 2 места благајника и 1 хигијеничарке, па је могла бити преквалификована али јој тужени орган то није понудио, с напоменом да је након отказа на радно место хигијеничарке примљена цивилно лице Б.Б. по занимању ..., претходно запослена у ВП Богutowачка бања, а ВП се позива на недостатак формацијског места за тужилју, при чему наведено лице и сада ради на том формацијском месту. Службеним путем могло се утврдити да је бројно стање на лицу места у санитетском одељењу знатно повећано након њеног отказа као и у стоматолошкој служби, где, након малог протекла времена, вероватно због жалби тужилје и тада и сада раде три стоматолога, као и три стоматолошке сестре од којих две немају потребне квалификације. Оспорава и друге доказе, и то доказ о укидању формацијског места и извештај Националне службе за запошљавање, јер су накнадно прибављени. Навод да је за алтернативно постављење потребан фармацеутски техничар, а не педијатријска сестра није тачан и позива се на решење првостепеног органа инт.бр. ... од 25.07.2002.године, у коме стоји да је тужилја медицинска сестра-педијатар, а да се распоређује и поставља на радно место стоматолошког техничара, чиме се негира тврдња туженог органа о неадекватности стручног смера. Такође је неистинита тврдња, за коју нема доказа да је првостепени орган правилно упознао тужилју са прибављеним доказима у поступку доношења ожалбеног решења, јер је то учињено након прве судске пресуде из 2008.године и по другој, али након више од 3 године од дана отказа, а све чињенице је тужени орган требало да утврди пре отказа. Такође и сам првостепени орган у ожалбеном решењу признаје да не постоје докази да је јединица тужилје у време престанка службе предузела све радње које је била обавезна из члана 144. став 1. Закона о Војсци, нити се иста околност може учинити вероватном. На усменој јавној расправи тужилја је остала при наводима тужбе сматрајући да првостепени и тужени орган нису поступили по схватањима и примедбама Управног и Уставног суда, указујући да органи, без обзира што су накнадно прибављали одређене доказе, нису поступили на начин прописан законом, а то је да је пре доношења решења о престанку службе било потребно испитати могућност обезбеђивања једног од права прописаних чланом 144. Закона о Војсци

Југославије, односно да из списка не произлази да је орган покушао пре доношења решења о престанку службе да тужилји омогући преквалификацију или доквалификацију за неко од упражњених радних места било где или у оквиру Војске Југославије, а у то време. Предложила је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и ствар реши у спору пуне јурисдикције. Такође је предложила да суд обавезе тужени орган да јој исплати накнаду штете.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења. На усменој јавној расправи остао је при достављеном писменом одговору на тужбу, с напоменом да је након одлуке Уставног суда, а у складу са правним схватањем допунио поступак, тако што је прибавио извештај од Националне службе за запошљавање о постојању могућности запошљавања тужилје у периоду 01.01.2007. до 01.06.2007.године. Сматра да је у поступку правилно утврђено чињенично стање и да се у списима предмета налазе сви докази у прилог оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и 38. ЗУС-а, у присуству тужилје и њеног пуномоћника и пуномоћника туженог органа, на којој су изведени докази увидом и читањем списка туженог органа, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према стању у списима предмета органа, достављеним уз одговор на тужбу, решењем Војне поште Краљево бр. ... инт. бр. ... од 24.03.2007.године, тужилји, цивилном лицу, престала је служба у Војсци Србије на служби у Војној пошти 8977 Краљево са даном 30.06.2007.године, против кога је тужилја изјавила жалбу, која је одбијена решењем Војне поште 1097 Ниш УП-2 број 143-2/07 од 31.05.2007.године. По тужби тужилје, Врховни суд Србије је пресудом У 6893/07 од 10.04.2007.године поништио решење Војне поште 1097 Ниш УП-2 број 143-2/07 од 31.05.2007.године. Поступајући у извршењу наведене пресуде Врховног суда Србије од 10.04.2007.године тужени орган је, према образложењу, допунио поступак и решењем Уп-2 бр. 143-3/07 од 19.12.2008.године одбио жалбу тужилје. По тужби тужилје ради поништаја решења Уп-2 бр. 143-3/07 од 19.12.2008.године, пресудом Управног суда II-1 У 6713/10 (2009) од 20.05.2010.године поништено је решење Војне поште 1097 Ниш УП-2 број 143-3/07 од 19.12.2008.године, у чијем је извршењу донето решење туженог органа УП-2 бр. 143-4/07 од 30.07.2010.године којим је поништено решење ВП 8977 Краљево, инт. бр. ... од 24.03.2007.године и предмет враћен првостепеном органу на поновно одлучивање. У извршењу наведеног другостепеног решења од 30.07.2010.године првостепени орган је донео решење УП-1 бр. ... од 02.12.2010.године којим се утврђује да је тужилји, цивилном лицу, престала служба у Војсци, раније на служби у ВП 8977 Краљево са даном 30.06.2007.године због организацијско-мобилизацијских промена-расформиравања јединице у којој је именована била на служби. Решавајући по жалби тужилје изјављеној на решење првостепеног органа од 02.12.2010.године тужени орган је решењем УП-2 бр. 143-6/07 од 02.02.2011.године одбио жалбу тужилје изјављену на решење првостепеног органа од 02.12.2010.године, против кога је тужилја поднела тужбу Управном суду, која је пресудом 9 У 2191/11 од 29.08.2012.године одбијена.

Даље према стању у списима предмета органа, Уставни суд је одлуком Уж 7751/2012 од 09.07.2015.године поништио пресуду Управног суда У 2191/11 од

29.08.2012.године. Као разлоге за овакву одлуку навео је да је оценио да у предметном управном спору који је окончан оспореном пресудом није спроведена адекватна контрола законитости коначног управног акта и да је заузети правни став суда заснован на произвољном тумачењу и примени меродавног права на штету подносиоце уставне жалбе, сматрајући да је приликом накнадног утврђивања одлучних чињеница било потребно имати у виду у ком перуоду би надлежни војни орган испитивао могућност остваривања наведених права да је поступак престанка њене службе од тренутка покретања био спроведен у складу са законом, констатујући да је чланом 144. став 1. Закона о Војсци Југославије прописано да цивилном лицу у војсци чије се радно место укида или се смањује број извршилаца на једном радном месту престаје служба, ако му се претходно није могло обезбедити једно од права прописаних тим чланом. Поред тога указује да је Закон престанак службе цивилног лица у Војсци условљавао тиме да му се све до датума престанка службе није могло обезбедити неко од права које му припадају. Имајући у виду да је надлежни војни орган могао покренути поступак за престанак цивилне службе тек након што му је била достављена одлука о организацијско-мобилизацијским променама којим је било предвиђено укидање формацијских или радних места, односно смањење броја извршилаца на тим местима, налази да је период у оквиру кога се морало покушати остваривање поменутих права обухватао време од достављања наведене одлуке Војној јединици до датума када је утврђен престанак службе подносиоце уставне жалбе, указујући да се без навођења периода у накнадно прибављеним исправама у коме је испитивана могућност остваривања тих права не може установити да је лицу коме је престала служба у Војсци обезбеђена иста правна заштита која би му била пружена у случају да је поступак пре престанка службе спроведен у складу са законом. У извршењу наведене одлуке Уставног суда Управни суд је пресудом I-2 У 12406/15 од 06.11.2015.године поништио решење Војне поште бр. 1097 Ниш УП-2 број 143-6/07 од 02.02.2011.године и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање, у чијем извршењу је тужени орган донео оспорено решење.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења тужени орган је решавајући у поновном поступку, размотрио жалбу, ожалбено решење и списе предмета, и у циљу утврђивања релевантних чињеница прибавио нове доказе, уважавајући правно схватање и примедбе суда изнете у образложењу пресуде од 06.11.2015.године нашао да је жалба неоснована. Ово стога што је првостепени орган, на основу потврде Управе за организацију МО бр. ... од 18.09.2008.године учинио неспорним да је формацијско радно место тужиле укинато након расформиравања 252. оклопне бригаде (ВП 8977 Краљево), и да је на основу потврде Управе за кадрове бр. ... од 23.09.2008.године утврђено да није постојала могућност распореда тужиле на друго одговарајуће место, као ни могућност преквалификације. Даље је, наводећи да је, поступајући по правном схватању и примедбама датим у пресуди Управног суда I-2 У 12406/15 од 06.11.2015.године и правном схватању Уставног суда датим у одлуци Уж 7751/2012 од 09.07.2015.године употпунио поступак на тај начин што је од Националне службе за запошљавање, Филијала Краљево прибавио извештај број .../2015 од 16.12.2015.године из кога се утврђује да у предметном периоду од 01.01.2007. до 30.06.2007.године није било могућности за запошљавање лица са стручном спремом коју је имала тужиле. На основу наведених доказа тужени орган је утврдио да се тужиле у периоду који је претходио престанку службе у Војсци 30.06.2007.године није могло обезбедити ни једно од права из члана 144. Закона о Војсци Југославије, због чега је нашао да је првостепени орган донео правилну и на закону

засновану одлуку у предметној ствари, сматрајући да је у поновљеном поступку отклонио недостатке на које му је указао Управни суд пресудом од 06.11.2015.године.

Чланом 144. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", број 43/2004...37/2002), ("Службени лист СЦГ", број 7/2005, 44/2005) прописано је, цивилном лицу у Војсци чије се радно место укида или се смањује број извршилаца на једном радном месту престаје служба ако му се претходно није могло обезбедити једно од следећих права: 1) заснивање радног односа у другом предузећу, установи или државном органу на радном месту које одговара његовој стручној спреми; 2) стицање стручне оспособљености, доквалификације или преквалификације за рад у Војсци или заснивање радног односа у предузећу, установи, односно државном органу.

Увидом у списе предмета органа Управни суд је утврдио да се у њима од доказа релевантних за одлучивање у овој ствари налази потврда Управе за организацију, Сектора за политику одбране Министарства одбране број ... од 18.09.2008.године, да је на основу Одлуке министра одбране о организацијско-мобилизацијским променама у Министарству одбране, стр. пов. бр. 110-1 од 17.01.2007.године расформирана ВП 8977 Краљево са роком реализације 30.06.2007.године, а самим тим и укинута радно место стоматолошки техничар, зубне станице, гарнизонске амбуланте Краљево, потврда истог органа бр. ... од 23.09.2008.године да за тужилу, раније цивилно лице на служби у Војној пошти 8977 Краљево у време престанка службе без њене сагласности због укидања радног места, није постојала могућност распореда на друго одговарајуће радно место као ни могућност преквалификације, извештај Националне службе за запошљавање Филијале Краљево број .../2008 од 29.09.2008.године, којим та служба обавештава Војну пошту Краљево да на основу података службене евиденције Националне службе за запошљавање Филијале Краљево није било потребе за запошљавање педијатријских сестара у периоду од 30.06.2007. до 29.09.2008.године и извештај Националне службе за запошљавање број .../2015 од 16.12.2015.године у коме је наведено да у периоду од 01.01.2007. до 30.06.2007.године није било могућности за запошљавање лица са стручном спремом коју има тужила.

Из наведеног произлази да је у поступку утврђено да се у периоду од достављања одлуке Министарства одбране о организацијско-мобилизацијским променама у МО и ВС од 17.01.2007.године о расформиравању ВП 8977 Краљево са роком реализације до 30.06.2007.године, односно до доношења одлуке о престанку службе тужиле, тужилци није могло обезбедити заснивање радног односа у другом предузећу, установи или државном органу на месту које одговара њеној стручној спреми, што је претпоставка за престанак службе из члана 144. став 1. тачка 1. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", број 43/2004...37/2002), ("Службени лист СЦГ", број 7/2005, 44/2005).

Међутим, наведеним чланом Закона о Војсци Југославије ставом 1. тачком 2., прописано је да се цивилном лицу у Војсци чије се радно место укида или се смањује број извршилаца на једном радном месту, престаје служба ако му се претходно није могло обезбедити стицање стручне оспособљености, доквалификације или преквалификације за рад у Војсци или заснивање радног односа у предузећу, установи, односно државном органу, па како се у списима не налази доказ да је тужилци у истом периоду покушано да се обезбеди, односно понуди стицање стручне оспособљености, доквалификације или

преквалификације за рад у Војсци или заснивање радног односа у предузећу, установи, односно државном органу, већ се на ту околност у списима предмета налази само потврда Управе за кадрове Сектора за људске ресурсе Министарства одбране Републике Србије број ... од 23.09.2008.године у којој је наведено да у време престанка службе није постојала могућност преквалификације, Управни суд је нашао да првостепени орган пре доношења решења о престанку службе тужилци није у потпуности спровео поступак на начин прописан чланом 144. Закона о Војсци Југославије. Стога се разлози дати у образложењу оспореног решења да је првостепени орган донео правилну и на закону засновану одлуку, због чега је жалбу тужилце одбио, не могу прихватити као правилни и на закону засновани.

С обзиром да из наведеног произлази да је надлежни орган могао покренути поступак за престанак службе цивилном лицу у војсци чије се радно место укида или смањује број извршилаца на једном радном месту, ако му се претходно није могло обезбедити једно од права прописаних чланом 144. Закона о Војсци Југославије и да је тужени орган у поновном поступку донео оспорено решење противно правном схватању Управног суда датом у пресуди I-2 У 12406/15 од 06.11.2015.године, у чијем је извршењу донео оспорено решење и правном схватању Уставног суда датом у одлуци Уж 7751/2012 од 09.07.2015.године у чијем је извршењу донета наведена пресуда Управног суда, јер из списка произлази да у конкретном случају пре доношења ожалбеног решења поступак није спроведен на начин прописан чланом 144. Закона о Војсци Југославије, Управни суд је на основу члана 70. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Како је предметни поступак покренут по службеној дужности, а по оцени Управног суда нема услова за даље вођење поступка, Управни суд је на основу члана 101. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016) који се примењује на основу члана 213. став 2. наведеног закона одлучио као у ставу II диспозитива пресуде и на основу члана 74. став 4. Закона о управним споровима је одлучио као у ставу III диспозитива пресуде.

О захтеву тужилце за накнаду штете, Управни суд није одлучивао, с обзиром да чињенично стање не пружа поуздан основ за то, па је на основу члана 45. Закона о управним споровима одлучио као у ставу IV диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 20.10.2017. године, I-2 У 2368/16

Записничар
Драгана Максимовић,с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић